אמר ליה אדא ברי בתרי קטלי קטלת ליה: מתני' *מי שלקה ושנה ב"ד מכניסין אותו לכיפה ומאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת: גמ' משום דלקה ושנה ב"ד כונסין אותו לכיפה? אמר ר' ירמיה אמר רבי שמעון בן לקיש הבא במלקות של כריתות עסקינן דגברא בר קטלא הוא וקרובי הוא דלא מיקרב קטליה וכיון דקא מוותר לה נפשיה מקרבינן ליה לקטליה עילויה

ומר סבר מלקות מחזקות. פי' בקונטרס לא הוחזק עד שילקה ג' מלקות וכיון דלקה על הפליסים אע"ג דהשתא ליתחזק רשע לא מעיילינן ליה לכיפה דבתרי דיני דייינין ליה ועל תגס דחק לפרש כן דמלקות מחזיקות הייט שלין מתייסר אע"פ שהלקוהו ב' וג' פעמים ואינו נמנע מלעבור שוב לא יתייסר: נגמ"ר

א"ל רבי יעקב לר' ירמיה בר תחליפא תא אסברא לך במלקות של כרת אחת, אבל של שתים ושל שלש כריתות, איסורי הוא דקא טעים, ולא מוותר כולי האי: מי שלקה ושנה: שנה אע"ג דלא שילש, לימא מתני' דלא כרשב"ג דאי רשב"ג הא *אמר עד תלת זימני לא הויא חזקה? אמר רבינא אפילו תימא רשב"ג קסבר *עבירות שיש בה מלקות פעם ראשונה ושניה מלקין אותו, ושלישית כונסין אותו לכיפה, אבא שאול אומר אף בשלישית מלקין אותו, ברביעית כונסין אותו לכיפה. מאי לאו דכולי עלמא מלקות מחזיקות דבפלוגתא דרבי ורשב"ג קמיפלגי לא, דכולי עלמא אית להו דרשב"ג והכא בהא קא מיפלגי דמר סבר עבירות מחזיקות ומר סבר מלקות מחזיקות, והדתניא *הותרו בו ושתק, הותרו בו והרכין ראשו פעם ראשונה ושניה מתרין בו, שלישית כונסין אותו לכיפה, אבא שאול אומר אף בשלישית מתרין בו, ברביעית כונסין אותו לכיפה, והתם מלקות ליכא, במאי קמיפלגי? אמר רבינא בכיפה צריכה התראה קמיפלגי. ומאי כיפה? אמר רב יהודה מלא קומתו, והיכא רמיזא? אמר ריש לקיש תמותת רשע רעה" ואמר ריש לקיש מאי דכתיב כי [גם] לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה מאי "מצודה רעה"? אמר ר"ל חכה: מתני' ההורג נפש שלא בעדים מכניסין אותו לכיפה ומאכילין אותו לדם צר ומים לחץ: גמ' מנא ידעינן? אמר רב *בעדות מיוחדת ושמואל אמר *שלא בהתראה ורב חסדא אמר אבימי כגון דאיתכחוש בבדיקות ולא איתכחוש בחקירות כדתנן במעשה *ובדק בן זכאי בעוקצי תאנים: ומאכילין אותו לדם צר ומים לחץ: מאי שנא הבא דקתני נותנין לו לחם צר ומים לחץ ומאי שנא התם דקתני מאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת אמר רב ששת אידי ואידי נותנין לו לחם צר ומים לחץ עד שיוקטן מעיינו והדר מאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת: מתני' הגונב את הקסוה, והמקלל בקוסם, *והבועל ארמית, קנאין פוגעין בו. כהן ששמש בטומאה אין אחיו הכהנים מביאין אותו לב"ד אלא פרחי כהונה מוציאין אותו *רוץ לעזרה ומפציעין את מוחו בגזירין. זר ששמש במקדש *רבי עקיבא אומר בחנק ורב"א בידי שמים: גמ' מאי "קסוה"? *אמר רב יהודה כלי שרת וכן הוא אומר *ואת קשות הנסך והיכא רמיזא? *ולא יבאו לראות *כבלע את הקדש ומתו: והמקלל בקוסם: תני *רב יוסף יכה קוסם את קוסמו, רבנן ואיתימא רבה בר מרי אמרי יכהו קוסם לו ולקונו ולמקנו: והבועל ארמית: בעא מיניה רב כהנא מרב לא

אמר ליה אדא ברי בתרי קטלי קטלת ליה: מתני' *מי שלקה ושנה ב"ד מכניסין אותו לכיפה ומאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת: גמ' משום דלקה ושנה ב"ד כונסין אותו לכיפה? אמר ר' ירמיה אמר רבי שמעון בן לקיש הבא במלקות של כריתות עסקינן דגברא בר קטלא הוא וקרובי הוא דלא מיקרב קטליה וכיון דקא מוותר לה נפשיה מקרבינן ליה לקטליה עילויה

ומר סבר מלקות מחזקות. פי' בקונטרס לא הוחזק עד שילקה ג' מלקות וכיון דלקה על הפליסים אע"ג דהשתא ליתחזק רשע לא מעיילינן ליה לכיפה דבתרי דיני דייינין ליה ועל תגס דחק לפרש כן דמלקות מחזיקות הייט שלין מתייסר אע"פ שהלקוהו ב' וג' פעמים ואינו נמנע מלעבור שוב לא יתייסר: נגמ"ר

א"ל רבי יעקב לר' ירמיה בר תחליפא תא אסברא לך במלקות של כרת אחת, אבל של שתים ושל שלש כריתות, איסורי הוא דקא טעים, ולא מוותר כולי האי: מי שלקה ושנה: שנה אע"ג דלא שילש, לימא מתני' דלא כרשב"ג דאי רשב"ג הא *אמר עד תלת זימני לא הויא חזקה? אמר רבינא אפילו תימא רשב"ג קסבר *עבירות שיש בה מלקות פעם ראשונה ושניה מלקין אותו, ושלישית כונסין אותו לכיפה, אבא שאול אומר אף בשלישית מלקין אותו, ברביעית כונסין אותו לכיפה. מאי לאו דכולי עלמא מלקות מחזיקות דבפלוגתא דרבי ורשב"ג קמיפלגי לא, דכולי עלמא אית להו דרשב"ג והכא בהא קא מיפלגי דמר סבר עבירות מחזיקות ומר סבר מלקות מחזיקות, והדתניא *הותרו בו ושתק, הותרו בו והרכין ראשו פעם ראשונה ושניה מתרין בו, שלישית כונסין אותו לכיפה, אבא שאול אומר אף בשלישית מתרין בו, ברביעית כונסין אותו לכיפה, והתם מלקות ליכא, במאי קמיפלגי? אמר רבינא בכיפה צריכה התראה קמיפלגי. ומאי כיפה? אמר רב יהודה מלא קומתו, והיכא רמיזא? אמר ריש לקיש תמותת רשע רעה" ואמר ריש לקיש מאי דכתיב כי [גם] לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה מאי "מצודה רעה"? אמר ר"ל חכה: מתני' ההורג נפש שלא בעדים מכניסין אותו לכיפה ומאכילין אותו לדם צר ומים לחץ: גמ' מנא ידעינן? אמר רב *בעדות מיוחדת ושמואל אמר *שלא בהתראה ורב חסדא אמר אבימי כגון דאיתכחוש בבדיקות ולא איתכחוש בחקירות כדתנן במעשה *ובדק בן זכאי בעוקצי תאנים: ומאכילין אותו לדם צר ומים לחץ: מאי שנא הבא דקתני נותנין לו לחם צר ומים לחץ ומאי שנא התם דקתני מאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת אמר רב ששת אידי ואידי נותנין לו לחם צר ומים לחץ עד שיוקטן מעיינו והדר מאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת: מתני' הגונב את הקסוה, והמקלל בקוסם, *והבועל ארמית, קנאין פוגעין בו. כהן ששמש בטומאה אין אחיו הכהנים מביאין אותו לב"ד אלא פרחי כהונה מוציאין אותו *רוץ לעזרה ומפציעין את מוחו בגזירין. זר ששמש במקדש *רבי עקיבא אומר בחנק ורב"א בידי שמים: גמ' מאי "קסוה"? *אמר רב יהודה כלי שרת וכן הוא אומר *ואת קשות הנסך והיכא רמיזא? *ולא יבאו לראות *כבלע את הקדש ומתו: והמקלל בקוסם: תני *רב יוסף יכה קוסם את קוסמו, רבנן ואיתימא רבה בר מרי אמרי יכהו קוסם לו ולקונו ולמקנו: והבועל ארמית: בעא מיניה רב כהנא מרב לא

וקמיפלגי בכיפה לי' לריכה התראה ס"ק סבר כיון שהוחזק רשע על שלש התראות של מלקות כונסין אותו לכיפה ואע"פ שלא הוחרף על כך, ונהגא שאול סבר על ג' התראות של מלקות הוחזק רשע ולא על השתים ומהשתא בעינן עבירה רביעית להתרות בו אם תעבור תכנס לכיפה: מלא קומתו: גובה: והיכא רמיזא: ורמי הלכה למשה מסיני היא כך שונה כיפה ומיהו היכא רמיזא מקלת: תמותת רשע רעה: מי שהוחזק רשע תמיתתו רעתו אלמא מוחזק רשע כבר מיתה הוא: כמלודה רעה. אילני דאילני הכא קרא מייתינן לאילך דרשת דר"ל: מאי מלודה רעה הכה: אמ"ש בלע"ז שהוא רע וחלש וקטן ואוחז בו דגים גדולים פתאום ואינו רואה ואינו דומה לאחז בדרשות ע"י מארב ותחבולות: מתני' שלא בעדים: שלא ניתן לב"ד להרגו: נפש לר: לקמן בעי מאי שנא בכיפה קמייתא: גמ' מנא ידעינן: הואיל ולכא עדות: בעדות מיוחדת: דשנים מעידין עליו ועדותן אמת אלא שאין מיתתו מסורה לב"ד כגון שנים רואין אותו אחד מחלון זה ואחד מחלון זה דאמר במסכת מכות (דף ה:) דלא מיקטל עליה ומיהו הכא תניא דעייל לכיפה אבל על פי עד א' מוליא דבר בעלמא הוא: בעוקצי תאנים: בדיקות יתירא הוא ונהי דבן זכאי פטר ליה בהאי הכתשה מקטלא מיהו עדות אמת הוא ועייל לכיפה: מעייניה. בני מעיו: ודלר מאכילין אותו שעורין: שנפתחין בתוך מעיו ומתוך שהוקטן מעייו הוא נבקע: מתני' מקסוה: מפרש בגמרא: מרמים: בת עובד כוכבים: קנאין פוגעין בו: בני אדם כשרין המתקנאין קנאתו של מקום פוגעין בו בשעה שרואין את המעשה אבל לאחר מיכן אין מיתתו מסורה לבית דין, והלכה למשה מסיני הוא: פוגעין: ממיתין כמו לך ופגע בו (מלכים א ב): גזירין: פקעין אשעל"ש בלע"ז: גמ' וכיכא רמיזא: דשייכא בה מיתה: כבלע את הקדש: לשון נגב שמבליעין ומחביאין ורמז בעלמא הוא ולא מקרא נפיק דעיקר קרא בעיס כתוב שהוזהרו שלא לראות בסלוק מסעות *בשעת הכנסת כלים לגרתקן שלהן שהיו אהרן ובניו מכסין הארון והמזבחות כמו שכתוב שם ובא אהרן בנסעם והורידו: יכה קוסם את קוסמו: שמקלל בלפי מעלה בקוסם יכה הקוסם זה את קוסמו הייט כלפי מעלה שנתן קסמים אלו בלבו (*קסבל המקלל דקא מחשב ליה) האי קוסם בעיניו שהוא *רואי ויש בו כח לקלל בו: יכהו קוסם: מקלל את חבירו ואומר יכהו הקוסם הזה: לו ולקונו ולמקנו: דהייט כלפי מעלה שהוא קונה את הטוב ומקנה לבריותיו את טובו: לא

[לקמן סכ:] יכמות סד:

יכמות סד: ב"מ קו: [תוספתא פ"י"ב]

[תוספתא שם]

מכות ז:

[לקמן פכ: ע"ז לו:]

[לקמן סד:]

[לקמן פב:]

[שם]

[יומא מ:]

וכ"ל וקחשיב ליה יקנ"י הש"ל